33e jaar. — Nr 66. — EERSTE BLAD. — Zaterdag, 2 Juni 1906.

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee » » 5 »
Een » » 4 »

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad. 1 frank den drukregel.

TONGEREN, DEN 2 JUNI 1906.

Wetgevende Kiezingen

DE GROOTE SLAG.

Zondag werd misschien de zwaarste veldslag geleverd sinds 't jaar 30, op politiek terrein, wel te verstaan.

In 1904 hadden de liberalen wat voordeel behaald op de socialisten, en daaruit maakten zij op dat het Katholiek Gouvernement in 1906 zeker en vast « om was », zooals men in Nederland zegt.

En zij hebben dat tweejaar lang zoo aanhoudend herhaald, dat z'het op den duur gaan gelooven zijn.

Ja, waarachtig, ze gingen heel 't hoeltje omverre kegelen, daar viel niet aan te twijfelen.

Zondagavond, om 10 ure — schreven, zegden en plakten zij aan, — doet Janson of Vandervelde den laatsten worp, en dan vliegt de laatste minister-kegel het onderste boven.

10 ure is nu voorbij. En al de kegels staan nog recht.

Het Katholiek Ministerie houdt stand, ondanks den verwoeden, wanhopigen stormloop der Combisten ; ondanks het schandelijk cartel van liberalen, radicalen, groene en roode socialisten, die te allen kante samensloegen opdat er maar geen zierken hunner krachten zoude verloren gaan.

't En heeft niet gehaat. Hun vereenigde krachten zijn uiteengespat op de rots, die sedert 1884 tevens tot baak dient aan alle beschaafde volkeren, voor wat aangaat vrijheid, orde en vooruitgang.

Wel heeft het cartel ons eenen zetel ontnomen te Kortrijk — wij kwamen 35 stemmen te kort ! — eenen te Namen, eenen te Dinant — wat voor beide arrondissementen voorzien was — eenen te Antwerpen, dank aan het verraad van eenige honderden kortzichtige, verdwaalde kleinhandelaars. Maar in de overige arrondissementen behielden, neen, versterkten wij onze posities. En het Gouvernement zal een meerderheid van 12 stemmen hebben !

Daar kunnen we mede regeeren. De Combisten hoopten wel te regeeren met 2 stemmen meerderheid.

Zoudt ge gelooven dat 12 stemmen eene schoone meerderheid is onder 't regiem der evenredige vertegenwoordiging ? Herinnert u maar dat in 1900, toen de evenredige vertegenwoordiging voor den eersten keer toegepast werd, 6 of 8 zetels meerderheid het beste vooruitzicht was dat de katholieken dorsten koesteren.

De katholieken staan dan weer vast in België, voor lange jaren. Binnen twee jaar hebben wij in 't andere gedeelte van 't land niets te verliezen, maar dan is er kans de zetels die wij in 1904 verloren te Gent, te St-Nicolaas, te Hasselt, te Dende monde zelfs, eervol te behoeden. Van nu af aan daarvoor gewerkt, vrienden !

Maar de grootste zaak is nu dat Janson uitgeschoven is bij 't kegelen. Hij komt waarschijnlijk niet meer recht, de arme sukkelaar.

Eere en dank aan de katholieke bevolking ! Haar dappere arbeid is schitterend beloond. En ha e zegepraal is te danken ni sluitend aan heur eigen. Hoera ! drijmaal hoera ! !

SINKSENDAG.

O groote schoone dag ! Hij herinnert ons het grootsch werk van den H. Geest, den eeuwigen vrede gesloten tusschen hemel en aarde en aan de menschen veropenbaard ; de heilzame vervulling der mysteriën door den zaligmaker uitgevoerd ; de weldoende uitwerksels zijner geboorte, zijner predikatie, zijner werken, zijner verdiensten, zijne lijdens, zijner dood, zijner verrijzenis en hemelvaart.

Waarom had de Zoon Gods die mysteriën voltrokken ? Was 't niet om aan de menschen eenen Godsdienst te verschaffen weerdig van God dien ze behooren te eeren, en bekwaam om ze eens voor eeuwig te redden, maar 't was het werk van den H. Geest van dien godsdienst de wereld door te verspreiden, te zamen met die natuurlijke bevalligheid die hem zoo heminnelijk maken, te zamen met die bovennatuurlijke gratie die er de onderhouding zou van vergemakkelijken.

Daarin ligt het groot geheim van 't Sinksenfeest gesloten : « De Geest des heeren heeft gansch de aarde vervuld. »

Hoe meer men den kristenen godsdienst bestudeert en doorgrondt, hoe meer ontdekt men daarin kenteekenen van grootheid, van wijsheid, die ons treffen en verrukken, onze herten met liefde ontsteken en den geest met verwondering vervullen. Hij dagteekent van onheugelijke tijden ; zijn bestaan begint met dat der wereld. De eerste mensch is ook de eerste Christen ; 't geloof in eenen zaligmaker die hem beloofd werd van het oogenblik af van zijnen val, is altijd op de aarde bewaard gebleven tot aan de komst van Jesus-Christus. Waar is de godsdienst, die gelijk de onze, zijnen oorsprong vindt in het begin der wereld ?

Een mensch verschijnt op de aarde, heilig, onberispelijk, goed, edelmoedig, heldhaftig, gelijk er nooit een op aarde leeft. 't Was de Zoon Gods. In zijnen persoon, door zijne werken toont hij de vervulling der voorzeggingen ; over heel het geschapene zwaait hij zijnen machtigen scepter ; zijn gebied strekt zich uit over al wat bestaat ; bij de aanraking van den boord van zijn kleed vinden de zieken de gezondheid : op zijne stem beven de duivelen, worden de brooden vermenigvuldigd : de blinden, de stommen, de dooven, zien, hooren en spreken : de kreupelen gaan en de dooden verrijzen. Die Godmensch verklaart dat hij den hemel met de aarde komt verzoenen, en zijn bloed vergieten voor de uitboeting der zonden, hij sterft en verrijst.

Zietdaar de bakermat van den godsdienst aan 't menschdom veropenbaard. Vooaleer ten hemel op te klimmen, vergadert Jesus-Christus zijne discipelen op eenen berg : 't is daar dat die eerste kristenen het laatste vaarwel aanhooren van hunnen Meester, van hunnen Stichter, van hun Hoofd. Geen mensch ooit kon gelijk Hij zeggen : Ik ben den Zoon Gods, mijn vader en ik maken maar één uit. Alle macht is mij gegeven op de aarde en in den hemel. Gelijk mijn vader mij gezonden heeft, zoo zend ik u. Ik zal met u blijven tot het einde der eeuwen. Welke verheven taal ! In welke geschiedenis vindt men zulk einde ! Jesus zegent de menigte, verheft zich in de lucht, klimt op ten hemel en verdwijnt voor hunne oogen.

Zoo werd de kristen godsdienst gesticht, en daar eindigt de zending van den Zoon Gods, en begint de zending van den H. Geest die dat heilig geloof moet verspreiden, versterken en bewaren.

Waarlijk zulken godsdienst niet beminnen en aankleven, is bewijzen dat men hem niet kent ; zulken godsdienst bestrijden en willen verdelgen, is bekennen dat men niet weet wie hem bezielt.

Maand van het H. Hert.

Bereiden wij onze herten, om gedurende deze zalige maand met teedere liefde Jezus te aanbidden in zijn Sacrament, en zijn H. Hert te loven, te danken en te vertroosten. Het is de uitdrukkelijke begeerte van onzen goddelijken Meester, dat wij, in deze tijden van onverschilligheid en ongeloof, zijn allerheiligste Hert vereeren, als de bron van zoovele weldaden, die wij aan Gods Goedheid verschuldigd zijn. Jezus zelf verklaarde dien wensch. Zijner liefde aan de eenvoudige maagd, aan welke Hij de glorie van zijn Hert openbaarde, en die Hij verkoos, om de zendelinge van Zijn Hert te worden in de wereld. De H. Kerk heeft de openbaring verheerlijkt, aan Margaretha-Maria gedaan in de stilte van haar kloosterlijk verblijf. De dag van het H. Hert is een plechtig feest in de gansche katholieke wereld ; de eerste vrijdagen der maand zijn met groote aflaten en geestelijke gunsten bevoorrecht, en de maand van Juni, gedurende welke wij Jezus vereeren, wiens Hert te midden van ons leeft in het aanbiddelijk Sacrament, is eene uitstekende maand geworden van godvrucht, ja, de eerste onder de maanden van het jaar.

Wat wonderen heeft de Heer door de godsvrucht tot het H. Hert niet bewerkt ! Het kwaad is machtig ; voorzeker zouden wij vergaan onder de schrikverwekkende straffen der goddelijke Rechtveerdigheid had de Heer geen medelijden met een volk, in wiens midden zijn Hert nog talrijke vrienden telt, die zich ten beste geven voor de glorie van zijn Hert. Bijzonderlijk gedurende deze maand, wordt het goddelijk hert verheven op eenen troon van godsvrucht en liefde tot uitboeting der zonden en eerherstelling voor de heiligschennende misdaden, die het aardrijk bezoedelen. Wij hebben het aan het H. Hert van Jezus te danken dat, ondanks de tegenkantingen der Hel, alle goede werken in onze streken bloeien. De liefde van Jesus' Hert bezielt de priesters des Heeren met heiligen iever, om hunne groote zending te behertigen, en den Heer een volk te bereiden, dat volgens den wensch der Schriftuur, volmaakt is in geloof en heilige deugden. Het H. Hert openbaart de schatten zijner Liefde in onze kloosterlijke gemeenten, waar Margaretha-Maria talrijke navolgsters vindt, wier gebeden den Zaligmaker vertroosten en ons bevrijden. Zijn onze christene scholen bloeiend ; gevoelen de geloovige ouders dagelijks grooteren afkeer voor een onverschillig onderwijs, het is omdat de Liefde van Jezus' Hert het ouderlijk herte praamt, en dat er geen gemeens kan bestaan tusschen die Jezus' Hert aanbidden, en de uitzendelingen des duivels, die den oorlog verklaren aan het christelijk onderwijs, om de herten der kinderen aan het H. Hert van Jezus te ontrukken. De liefde van Jezus' Hert bezielt onze liefdadige instellingen ; de ieverigste leden van het Genootschap van den H. Vincentius zijn dezen die de godvruchtigste zijn tot Jezus' Hert ; zij gaan tot alle ongelukkigen met het meedoogend woord van den Verlosser : Komt allen tot Mij, die belast en beladen zijt ! Ons gansch christelijk leven hangt af van de godsvrucht tot het H. Hert ; waar zij verflauwt, daar kwijnen de goede werken ; waar zij bloeiend is, daar worden alle christelijke werken met iever onderhouden ; ook geen krachtiger middel om een huisgezin, eene parochie te hervormen en te schikken volgens den wensch des Heeren, dan er de godsvrucht te bevestigen tot het H. Hert, door het vieren der eerste Vrijdagen en der gebenedijde Junimaand.

MAANDWIJZER
voor de Fruitkweekerij.

JUNI. — Snoeiing van de overtollige scheuten op de kriekelaars, abrikoosboomen en kernfruitboomen, die opgeleid zijn. — Indien het droog weder is den voet der nieuwgeplante boomen begieten. — Het plukken beginnen der roode vruchten, maar wel opletten om de botten van het volgende jaar niet af te rukken. — Men ziet de leiboomen nader om door de afknipping van kopjes en het snoeien, de waterscheuten te vermijden. — Tweede bewerking van den druivelaar : opleiden en snoeien. — Voor de laatste maal de vruchten der leiboomen verminderen. — De eerste vruchten aftplukken van de boomen die in broeikassen (serren) of onder glas gekweekt worden.

MAANDWIJZER
voor den Landbouw en Hovenierderij.

JUNI. — *In den hof :* Porcelein, porceleindoorwas, rapunsel, salaad, savoie, bitterpeën, peeterselie, citroen-kruid, kervel, wortels, erwten, boonen, princessen, andijvie, komkommers, bloemkool, kampernoelien, kervelraap, enz. — *Op het veld :* Klaver, zweedsche-rapen, speurrie, enz.

Stads- & Provincienieuws.

Paardenmarkt te Tongeren, WOENSDAG 13 JUNI.

Op de Markt van Tongeren van donderdag waren te koop gesteld, 295 koeien en kalveren, 181 vette varkens en 2027 magere varkens, schapen 1.

AAN ONZE LEZERS. — Ter oorzake van het Hoogfeest van Pinksteren zal de *Postrijder* dinsdag aanstaande niet verschijnen.

De zittijd van het **Hof van Assisen** van Limburg voor het derde kwartaal 1906, zal te Tongeren geopend worden, maandag 9 Juli aanstaande, onder voorzitterschap van M. Verkissen, Raadsheer bij het Beroepshof van Luik.

M. de Borman, advokaat te Schalkhoven, is Vrederechter van het kanton Loon benoemd, in vervanging van M. Coemans, overleden.

Volksbond St-Maternus.
VEEVERZEKERING VAN TONGEREN
Belangrijke tombola
TOEGESTAAN DOOR HET SCHEPENCOLLEGE.

Uitloting van VERSCHILLENDE KOEIEN en andere PRIJZEN VAN WAARDE. Prijs per nummer **25** cmes. De datum der trekking is bepaald vastgesteld op

Zondag 15 Juli.

De personen die nog verlangen nummers te bekomen, zijn verzocht er zich zoo haast mogelijk van te voorzien op het bureel van dit blad, bij de verschillende wijkmeesters, alsook in het lokaal van den « Volksbond St-Maternus » (Hondstraat).

Iedereen, ook de leden die geen deel maken van de « Veeverzekering » kunnen deelnemen aan deze loterij.

Koninxheim. — Op zondag, 17des Juni aanstaande, dag der Kermis, zal alhier in den namiddag, een « CARROUSEL » of RINGSTEKING TE PAARD worden ingericht gevolgd van RINKSTEKING EN PIK-SPEL PER VELO. Aangezien het groot getal inschrijvingen voor deze spelen van nu af reeds bekomen is de bijval van het feest verzekerd.

De kiezingen en de Limburgsche koolmijnen. — Er was geene provincie in België voor dewelke de kiezingen van verleden zondag meer belang opleverden, dan Limburg. Hadden de liberalen, vereenigd met de socialisten, de zegepraal behaald, dan zou de nieuwe meerderheid voorzeker de gedachte willen doen doorgaan welke zij als minderheid heeft verdedigd, en dan zouden er lange jare voorbijgegaan zijn eer dat men ernstig de hand aan het werk zou geslagen hebben. Dat groot gevaar is nu, Goddank verdwenen. M Francotte, minister van nijverheid en arbeid, is vast besloten, vergunningen te verleenen zonder de stemming der nieuwe wet af te wachten, zoodat weldra eene eerste voldoening zal gegeven worden aan de wenschen van Limburg.

Naklank van het Limburgsch congres van Werkmanswoningen. — Het Limburgsch congres van werkmanswoningen heeft zich bijzonder bezig gehouden men het onderzoek der maatregelen welke zullen moeten genomen worden om goei woningen te bezorgen aan onze toekomende mijnwerkeers ; er is nochthans ook, in het voorbijgaan, gesproken geworden van de landbouwerswoningen en, in de laatste zitting, heb- M. de Gouverneur van Limburg en M. de Corswarem, de aandacht van het congres ingeroepen op de noodzakelijkheid van het getal werkmanswoningen te vermeerderen.

Ieder jaar vertrekken 5000 Limburgers uit hunne geboortegouw, grootendeels omdat er geene huizen beschikbaar zijn. Het is tijd dat dit verlies ophoude.

Het redmiddel moet gezocht worden, ten eerste in de ontginning van de gedeelten der heide welke geschikt zijn om voor den landbouw te dienen, ten tweede in de gedeeltelijke vervanging der gemeenteboschen door bouwlanden en hooilanden. Om hierin te gelukken, zou het noodzakelijk zijn meuwe steenwegen aan te leggen, nieuwe vaarten te openen en het net der spoor- en buurtspoorwegen uit te breiden. Dat zou veel geld kosten, maar het zou nog veel meer geld opbrengen, indien men met verstand en voorzichtigheid te werk ging. Het Staatsbestuur zou voorzeker zijne medewerking niet weigeren aan een zoo nuttig werk.

Apotheek. — Zondagsrust.

Zondag zal de Apotheek van M. FRANCKEN alleen open blijven, van 12 uren 's middags tot 12 uren 's nachts, voor de dringende noodwendigheden.

Pinksmaandag, 4 Juni, zal de apotheek van M. VANDERYST alleen open blijven.

De comptante betaling wordt vereischt.

De *Postrijder* van heden bestaat uit **twee bladen**.

Hasselt. — SCHRIKKELIJK ONGELUK. — Woensdag namiddag was Jan Brants, voerman der stokerij V., in de statie alhier met eenen camion, bezig met koopwaren te lossen. Onverwachts werd de wagon, waartegen de camion stond, door eenen rangeerenden trein vooruitgestooten. Het voertuig werd omver gestooten, de voerman viel er onder en werd in deerniswekkenden toestand opgenomen.

Hij had eenen arm en een been, alsook vier ribben gebroken. Ter plaatse werd hem geneeskundige hulp verstrekt, waarna men hem naar het stedelijk gasthuis bracht. Zijn toestand is zeer onrustbarend.

Officieele akten.

Bij koninklijk besluit van 26 Mei 1906, wordt het burgerlijk eereteeken verleend te weten :

Het burgerlijk kruis der 1ste klas, aan Mme Pellens-Gielen (M.) gemeente onderwijzeres te Tongeren ;

De burgerlijke medalie van 1ste klas aan Mevrn Voncken (A) onderwijzeres eener aangenomen school, te Beeringen ; Vleeracker (A.) id. te Herck-de-Stad ; Vrancken (A.) id. te Reckheim ; Wauters (M.) id. te Rutten, ter belooning der diensten aan het lager onderwijs bewezen gedurende eene loopbaan van ruim vijf en dertig en vijf en twintig jaren.

Bij Koninklijk besluit van 29 Mei 1906, is de herinnerings-medaille verleend aan de navermelde ambtenaren en beambten van den technischen dienst der provincie Limburg, met werkelijken dienst of den eeretitel voerend :

De heeren Nouwen, L., baancommissaris ; Cornelissen, H., id. ; Jans, A., id. ; Goossens, T., id. ; Gruyters, L., id. ; Pirard, J.-F., id. ; Sacré, G.-J., id. ; Brabants, J.-M., toegevoegd baancommissaris ; Melotte, L., eere-baancommissaris ; Borgerhoff, J.-M., id. ; Jaminé, L., provinciaal bouwmeester.

Een Koninklijk besluit van 5 Mei 1906 machtigt den heer Janssen (Lodewijk), bij zijn ambt van gemeenteraadslid van Rosmeer, dit van gemeenteontvanger derzelfde plaats te voegen.

LANDBOUWMAATSCHAPPIJ VAN LIMBURG
HERD-BOOK van het kanton Borgloon.
PRIJSKAMP 1906.

Art. 1. — Er zal een prijskamp plaats hebben tusschen de *Koeien tot voortteeling bestemd* en de *volgende Vaarzen van inlandsch ras, die het best geschikt zijn om het rundvee der streek te verbeteren* en die men zal aanbieden om in het veestamboek opgenomen te worden of reeds vroeger ingeschreven zijn.

Art. 2. — De Keuring is vastgesteld als volgt :
a) Te HEERS, (tegenover de Gemeenteschool,) op *Maandag 4 Juni*, te 10 uur, voor de gemeenten : Heers, Gutschoven, Veulen, Horpmael, Basheers, Opheers, Ruckelingen, Marlinne en Klein-Gelmen.
b) Te ULBEEK, (op het dorpsplein,) op *Dinsdag, 12 Juni* te 10 uur, voor de gemeenten : Ulbeek, Alken, Wellen, Herten, Berlingen, Houppertingen en Ryckel.
c) Te BORGLOON, (ter plaatse « Het Speelhof »,) op *Donderdag 14 Juni*, te 10 uur, voor de gemeenten : Loon, Grootloon, Kerniel, Jesseren, Brouckom, Voordt, Hendrieken, Mettecoven, Gothem en Cuttecoven.
d) Te GUYGOVEN, (bij de kerk,) op *Vrijdag, 29 Juni*, te 10 uur, voor de gemeenten : Guygoven, Cortessem, Vliermael, Vliermael-Roodt, Rommershoven, Gors-op-Leeuw, Hern-St-Hubert, Schalkhoven, Wintershoven en Werm.

Art. 3. — In elke omschrijving kunnen de volgende prijzen toegekend worden :

Eerste Prijskamp. — VOLGAANDE VAARZEN
1ste Prijs : 20 franken. — 2de Prijs 15 fr. — 3de prijs 10 fr. — 4de prijs 10 fr.
Tweede Prijskamp. — MELKKOEIEN.
1ste Prijs 25 franken. — 2de Prijs 20 fr. — 3de prijs 15 fr. — 4de prijs 15 fr. — 5de prijs 10 fr. — 6de pr. 10 fr.

Dezelfde eigenaar kan slechts één geldpremie bekomen in iederen prijskamp, doch de beste dieren worden naar verdienste gerangschikt.

Art. 4. — De inschijving in den Herd-Book is kosteloos. Nochtans zullen de premiën door de landbouwers behaald, die geen deel maken van het Comice, met 10 t. h. verminderd worden.

Art. 5. — Al de ingeschreven dieren zullen, ten koste der Maatschappij, met de letters H. L. op de linkerhoorn gemerkt worden.

Art. 6. — De prijzen verleden jaar toegekend zullen den dag der keuring uitbetaald worden, op voorwaarde dat de koeien en vaarzen zullen besprongen geweest zijn door eenen stier in het veestamboek ingeschreven, en er van voll zijn of er een kalf van gegeven hebben. De certificaten van bespringing moeten den Jury overhandigd worden, en de behaalde prijzen kunnen niet opgetrokken worden zonder de aanwezigheid der geprimeerde dieren (ieder in zijne omschrijving). Indien de Jury moeilijk kan vaststellen dat de koe vol is, zal de premie later uitbetaald worden. na inzending van een verklaring afgeleverd, hetzij door het gemeentebestuur, hetzij door het gemeentebestuur, hetzij door den veearts, bevestigende dat het dier gekalfd heeft.

Namens het Comiteit :
De Secretaris, Jos. KLEYKENS, *De Voorzitter,* A. PINNOY.

GODSDIENSTIG NIEUWS.

H. Antoniusfeest te Nederheim.

Op woensdag 13 Juni, zal het feest van den H. Antonius te Nederheim plechtiglijk gevierd worden.

In de kapel, aan dezen Heilige toegewijd, zullen de missen gelezen worden om 5, 6 en 7 u. In de kerk zal de hoogmis gezongen worden ten 7 ure. Na al de missen zal de kostbare relikwie ter vereering aan de geloovigen aangeboden worden. De kapel, zoowel als de kerk, blijft voor de bedevaarders open al de dagen des jaars.

Alles tot meerdere eer van God en van den H. Antonius.

Bedevaart naar het Heilig Land.
Vertrek van Marseille den 15 augustus
Terugkomst den 19 september.

Het Werk der Belgische Bedevaarten naar Palestina, in 1899 goedgekeurd en gezegend door Z. E. den Kardinaal-Aartsbisschop en H. H. Hoogwaardigheden de Bisschoppen van België, is in het kommissariaat van 't Heilig Land te Gent gevestigd. — Voor den 16 augustus a.s. wordt er, met de medehulp van Mgr Potard, Huisprelaat van Z. H. Pius X, en Bestuurder der Bedevaarten van den H. Ludovicus, te Parijs, eene volledige bedevaart ingericht naar de Heiligdommen en merkweerdige plaatsen van Judea en Galilea. Men zal stilhouden te Napels, Athenen, Constantinopel, Damascus, en Egypte bezoeken. — Tot deze bedevaart, in de beste voorwaarde ingericht, worden niet alleen de geestelijken, maar ook de wereldlijken van beider geslacht, in beperkt getal uitgenoodigd.

Reis. — Marseille, Napels, Athenen, Constantinopel, Smyrna, Ephesen, Vathy, Beyrouth, den Libanon, Damascus, den Hauran, de vallei van den Jordaan, Tiberias, Cana, den berg Thabor, Nazareth, de Carmelusberg, Caïfa, Jerusalem, Betbléem, de Jordaan, de Doode Zee, enz. Port-Saïd, Caïro, de Pyramiden, Matarich, Alexandrië, Marseille.

Prijs der plaatsen van Marseille tot Marseille :

Eerste klas : 1025 franken. — Tweede klas : 800 fr. — Derde klas : 580 fr.

Voor programma en inlichtingen kan men zich wenden tot den E. Pater Daniël Lappan, algemeen kommissaris van het Heilig Land, Oude Violettenlei, 8, te Gent.

OOGZIEKTEN. **Doctor Thibert,** SPECIALIST, Celestinenstraat 21, te Luik, (neffens Boulevd Sauvenière) ontvangt alle dagen van 3 tot 5 ure ; 's zondags van 9 tot 10 ure.

RIJWIELEN EN MOTOS ADLER.
Zie aankondiging, 2e bladzijde, hoofd der 6de kolom.

De Erfgenaam van NIEDECK

(26e vervolg).

XXIII.

Brandend heet vielen de zonnestralen in Pia's kamer. De vensters stonden wijd geopend, en het jonge meisje was juist, leunende op den arm van Fransje, uit den hof teruggekeerd. Met aandoenlijke teederheid vervulde het jonge meisje de plaats van pleegzuster. Met vriendelijken glimlach liet Pia zich de ieverige oftschoon onbeholpen bezorgdheid van haar nichtje welgevallen.

Eene kalme rust lag over het gelaat der herstellende zieke, als had zij gestreden en overwonnen. De trotsche, hoogmoedige trek om haren mond, en de opbruischende drift, die maar al te ditkwijls in hare oogen flikkerde, was nu geheel verdwenen. Wulff-Dietrich's brief had haar den laatsten geneaslag toegediend.

Het waren angstige dagen geweest, die zij in ijlende koorts had doorgebracht, dagen waarin zij er voor het eerst van haar leven akelig en betrokken had uitgezien.

Dank zij echter Pia's krachtig gestel was de ziekte spoedig overwonnen en thans bescheen de zon een engelengezichtje en Fransje luisterde met van geluk stralende oogen hare moeder in het oor :

— Zoo schoon als nu, is zij nooit geweest !

Ook Fransje was veel veranderd. Hare overmoedigheid had voor diepen ernst plaats gemaakt en eene uitdrukking van wilskracht en vastberadenheid lag op het vroeger zoo evenslustige, onbezorgde gelaat.

Er hadden hevige, opgewonden gesprekken tusschen haar en haar vader plaats gehad. Wat er verhandeld was wist niemand, maar eindelijk scheen men het eens geworden te zijn, want na eene laatste beraadslaging, langer dan een der vorige, was Fransje met van voldoening schitterende oogen naar buiten gekomen. Zij haalde diep adem en streek zich met den zakdoek over het vochtige voorhoofd. Eenige oogenblikken later, toen zij zich door niemand bespied wist, trilde er echter een bittere smart om hare lippen ; slechts de sterren aanschouwden het.

Fransje streed echter dapper, en zij overwon ! Het was de laatste ure van aanvechting geweest. Eenige minuten later trad zij, luidruchtig, als altijd den salon harer moeder binnen.

— Moeder ! zegde zij, ik heb het gedaan gekregen ! op vader's verjaardag gaat de kogel door de kerk !

De gravin vouwde, als in stille berusting, de handen.

— Zou het niet laag zijn, als ik anders handelde, moederke ? vervolgde Fransje. Zie, Pia heb ik lief, en Wulff-Dietrich is mijn vriend.

— Juist daarom ! zuchtte Johanna smartelijk.

Toen stond zij op, breidde met stralende oogen de armen uit en trok Fransje aan hare borst. Mijn dapper, hooghartig kind ! Ik ben trotsch op u, ik zie het nu zelve in, dat gij goed handelt. Dus, op vader's verjaardag ! Wel, zooals zij zelf wilt. God zal er u voor zegenen.

Fransje zette de tanden op elkaar om hare ontroering te verbergen.

— Maar moederken, ga me nu niet zoo prijzen. Ik doe immers niet meer dan mijn plicht.

— Ja, maar ik weet beter dan iemand anders wat het volbrengen van dien plicht u kost. Ik ken het offer dat gij brengt.

— Een offer ?

— Ja, offert ge dan niet, zooals de zaken nu staan, behalve uw hart, ook niet min of meer het erfgoed op ?

— En heeft dam Wulff-Dietrich niet hetzelfde willen doen ? Ik wil mij niet door hem laten beschamen. Ik zal hem in edelmoedigheid nog de loef afsteken. Hij offerde het erfgoed op om zelf gelukkig te worden, ik zal het doen om ook anderen gelukkig te maken. Dit zal mijne belooning tevens zijn. Zie zoo — ik heb gezegd ! Laat ons nu eens over wat anders spreken.

En van dit oogenblik was Fransje weer geheel en al de oude, vroolijk en geestig als altijd. Slechts één ding viel de gravin op : zij kuste haar nichtje niet meer.

Thans was Pia weer geheel hersteld. De reis langs den Rijn was bijna ten einde en Pia zou hen allen naar Niedeck vergezellen. De gravin had, uit naam van haren man, ook haren broeder en schoonbroeder uitgenoodigd, terecht denkende, dat het weerzien harer ouders voor Pia het beste geneesmiddel zou zijn. Pia was hare tante innig dankbaar. Ja, zij hunkerde naar de eenzaamheid van Niedeck. Zij beminde Niedeck ter wille van hem die er eens eigenaar van zijn zou, dien men reeds in het gansche land om die erfenis benijdde en die er toch lachend afstand van had willen doen, ter wille zijner liefde.

Het begint te schemeren, grijze schaduwen dalen langzaam neer. In de verte hoort men het rumoer van de straat ; hier en daar wordt een gaslantaarn aangestoken. Het fijne profiel van Pia teekent zich scherp af tegen den donkeren achtergrond. Zij ziet er volstrekt niet meer ongelukkig uit.

Zacht aarzelend legde Fransje, die op een voetenbanksken aan hare voeten zat, de grove hand, op de fluweel zachte handen van haar nichtje.

— Pia, vindt gij het aangenaam om naar Niedeck te gaan ?

— Heerlijk !

— Het zal er heel stil zijn ; als gij u daar maar niet verveelt.

— Ik snak naar rust.

— Ja, omdat ge nu nog zwak zijt.

— Neen, Fransje, waarlijk, dat is de oorzaak niet. Het liefste wenschte ik dat oom mij mee naar Perzië nam, daar kon ik, ver van alle gezellig verkeer, leven.

— Ge zult leeren vergeten, misschien wel trouwen en gelukkig zijn.

Kalm en ernstig schudde zij nu het hoofd.

— Neen, nooit ! Voor mij is het nu eenmaal lente. Dan komt er een nachtvorst en alles is gedaan.

Fransje boog het hoofd diep voorover.

— Zeg me eerlijk en oprecht, zult ge nooit Wulff-Dietrich vergeten ?

— Nooit, maar ik zal hem zonder eenige bitterheid aan de zijde van een ander gelukkig zien.

— En als er nu eens een ander tot u kwam, die u zeer, zeer lief had ?

— Dat zou ik diep treurig vinden, want hij zou dan even ongelukkig worden als ik.

— Is u dat heilige ernst ? Zoudt ge nooit van gedachten kunnen veranderen ? Als... als... als ik eens een man was. Ge kent mij zoo goed. Zoudt ge mij dan ook nooit tot man kunnen nemen ?

Voor het eerst lachte Pia hartelijk.

— Goddank, dat ge een meisje zijt, want als man zoudt ge in de eerste plaats erfgenaam van Niedeck zijn, en ge weet, ik heb gezworen, nooit en nimmer den erfgenaam van Niedeck te zullen trouwen.

Fransje lachte zenuwachtig.

— Onzin ! Ik bedoel natuurlijk alleen, dat er misschien later nog wel eens iemand zou kunnen komen, dien ge zoudt kunnen liefhebben. Als Wulff-Dietrich eens terugkeerde ?

— Stil, spreek niet over hem.

— Maar als hij nu eens niet de erfgenaam van Niedeck was, als die bezitting eens aan de kroon verviel ?

— Dat kan nimmer gebeuren. Waarom maakt ge 't mij nu met zulke onmogelijke dingen zoo moeielijk, Fransje ? Mijn dapper kind ! Ik weet immers dat gij mij mijn geluk niet ontstolen hebt. God zelf gaf het u ! Hebt ge onlangs nog tijding van... hem gehad ?

— Ja, ik heb antwoord op mijn laatsten brief gekregen. Hij heeft het raadsel opgelost hoe de brief, dien hij aan zijne ouders geschreven had, in vader's handen is kunnen komen.

— Vertel mij eens wat hij er van schreef, het zal mij nu niet meer zenuwachtig maken.

— De zaak was heel eenvoudig. Hartwig's ongeval gebeurde in Hoppegarten, oom en tante reisden onmiddellijk daarheen. Wulff-Dietrich's brief was naar Berlijn geadresseerd, en van daar zond men hem absoluut naar Niedeck. Daar meende men, dat de brief voor vader was, en zond hem dus hierheen. Wulff-Dietrich schrijft overigens wanhopig.

— Wanhopig ? Waarom ?

— Hartwig heeft onnoemelijk veel schulden achtergelaten ; als alles betaald zal moeten worden, dan is zijn vader totaal geruineerd.

— Ontzettend ! Wat een geluk, dat Wulff-Dietrich later, als heer van Niedeck voor zijne ouders zal kunnen zorgen ! Ziet ge wel, Fransje, daarom reeds alleen zou ik liever sterven dan het offer aannemen, waardoor die bezitting aan de kroon zou vervallen.

— Ja, het is een verbazend lastig geval, zegde Fransje met een diepen zucht. Die schulden van Hartwig komen al heel ongelegen, maar maak u maar niet ongerust, er bestaat geen de minste mogelijkheid dat Wulff-Dietrich ooit vrijwillig afstand van Niedeck zal doen, oftschoon het eigenlijk alles onzin is. Het geheele erfgoed ligt toch reeds op sterven. Behalve gij is er geene enkele, voor den erfgenaam van Niedeck geschikte vrouw. De laatste van zijn geslacht zal dus eenzaam en ongetrouwd sterven, en de heeren ministers zullen ongeduldig den dag zitten afwachten, waarop de bezitting aan de kroon zal vervallen. Het gansche geslacht sterft uit, alleen... alleen ter wille van een meisjesgril !

— Fransje !... Gij zijt er immers ook nog ?

— Ja, ik ben er ook nog, en de treurige rol, die ik mij zelf in deze geschiedenis heb toegewezen, zal ik trouw ten einde spelen, daar kunt ge op rekenen. Maar ik hoor moeder aankomen, wij doen beter over iets anders te spreken.

— Dacht ik het niet ! Daar zitten die meisjes nog te schemeren, zegde tante Johanna lachende de kamer binnentredend. Neen, bel nog niet om licht, Fransje, ik houd van het schemeren. Ik breng goede tijding, vervolgde zij. Wij hebben reeds tijding van uwe ouders, Pia, ik had niet gedacht zoo spoedig antwoord te kunnen hebben.

— Een brief van mijne ouders ? O, tante, mag ik hem lezen ?

— Het is er nu te donker voor, ik zal u alles vertellen wat er in staat. In de eerste plaats hebben uwe ouders onze uitnooding aangenomen.

— Hoera ! Ze komen ! Ze komen ook op Niedeck ! riep Fransje. Heerlijk ! Uitstekend ! Alle acteurs moeten op vader's verjaardag zijn !

— En, verbeeld u, Pia, er is nog eene verrassing. Ze komen niet alleen. Uw broeder Gert is acht dagen geleden met de *Ariadne* uit de Zuidzee thuis gekomen. Hij heeft thans een paar maanden verlof, en zal uwe ouders naar Niedeck vergezellen, waar hij ons een zeer welkome gast zal zijn.

— Hoera ! Driemaal hoera ! riep Fransje.

Dat is eenvoudig eene verrassing ! Gert zal helpen om voor het aangename te zorgen. Hola ! Ik kan niet meer wachten tot we weer thuis zijn.

De aangename tijding had uiterst gunstig op Pia's toestand gewerkt ; maar toch stond zij nog dikwijls met gevouwen handen, in diep gepeins verzonken voor zich uit te staren, en herhaalde dan zachtjes.

— Het oude, trotsche geslacht zal uitsterven alleen ter wille van een meisjesgril !

En wat haar eerst krankzinnigheid en onmogelijkheid scheen, dat hadden Fransje's woorden haar eensklaps anders doen beschouwen.

Had zij dit dan nooit vroeger bedacht en ingezien ? Zeker, maar toch had zij hare hand, de eenige die redden kon, teruggetrokken. Thans was zij echter door liefde met duizend fijne draden aan den laatste van dat geslacht verbonden.

Zij gevoelt en beseft het, dat Wulff-Dietrich niet nogmaals om hare hand kan vragen, maar zij — de zich van schuld bewuste en berouwhebbende, zij kon hem die hand wel, om vergeving smeekend, toesteken. Of handelt zij dan onvrouwelijk en ongepast ?

Neen, de tegenwoordige toestand was haar eene verontschuldiging, zou dit ten minste zijn, als... ja, als Fransje er niet was.

Wordt voortgezet.)